

حقوق بشر یا حق کشی زنان؟

در دنیای امروز هر روز شاهد تبعیض و نابرابری علیه زنان هستیم. در اکثر کشورهای اسلامزده زنان و دختران از ابتدایی‌ترین حقوق خود بی‌بهره‌اند و بطور وحشیانه‌ای از طرف مردان متعصب مورد سرکوب قرار می‌گیرند. در ایران طی ۲۳ سال حاکمیت گله‌های آخوند جمهوری اسلامی و عوامل و سرسپردگان او با وحشیانه‌ترین شکل ممکن زنان آزادیخواه را به اعدام و سنگسار، این عمل شنیع و غیر انسانی محکوم می‌کنند.

در این میان آن دسته از زنان که با هزاران مشکل از ایران گریخته و خود را به کشور دیگری رسانده‌اند، همچنین آن دسته از زنان فعال سیاسی که بعد از سالها جنگ و گریز، زندانی شدن و شرایط مخفی زندگی و همواره وحشت سنگسار و اعدام و زندانی شدن بر بالای سر خود بالاخره خود را به دفاتر سازمان حقوق بشر رسانده‌اند، با آنان برخورد غیر انسانی می‌شود. بعد از بازجویی‌های طولانی به سبک اطلاعات جمهوری اسلامی پرونده آنها را بدون هیچ‌گونه ملاحظه بسته و به ایران دیپورت می‌کنند.

در شهر وان ترکیه دهها زن و مادران تنها بدون هیچ‌گونه سرپناهی شب را به روز می‌رسانند. هیچ‌گونه منبع درآمدی نداشته و دفتر UN هم در این رابطه هیچ‌گونه مسئولیتی برای این دسته از زنان به عهده نمی‌گیرد. شرایط سخت زندگی، سرمای زمستان، دلهره دیپورت و تجاوز و اذیت و آزار زنان فریاد آنان است که در مراجعه به ما فعالین زن هر روزه می‌شنویم. برآستی زنی که از دست جانیان اسلامی فرار کرده چطور می‌تواند برگردد و اگر بر نمی‌گردد در این جهان به کجا پناه ببرد؟

من بعنوان یک فعال زن از همه مردم آزادیخواه، از همه نهادهای مدافع حقوق بشر میخواهم به این وضع اعتراض کنید و صدایتان را با اعتراض ما یکی کنید! زنانی که از جوامع اسلامزده تقاضای پناهندگی می‌کنند باید فوراً پناهندگی گرفته و به کشور امنی به همراه خانواده‌شان منتقل گردند.

دیانا از وان ترکیه

۱ دسامبر ۲۰۰۲